

Cho phép Các cách thức Không chế ở NSW

Tóm lược báo cáo kết quả tham khảo ý kiến

Tháng Chín năm 2019

Sơ lược: những điều chúng tôi đã biết được

Toát yếu

Bản báo cáo này tóm lược những chủ đề chính và những điều đúc kết từ tiến trình tham khảo ý kiến công chúng do Chính phủ NSW thực hiện từ ngày 16 tháng Bảy năm 2019 đến ngày 30 tháng Tám năm 2019 về đề tài Cho phép các Cách thức Không chế (Restrictive Practices Authorisation – RPA). Tại trang mạng <https://www.facs.nsw.gov.au/inclusion/disability/restrictivepracticesbill> có toàn văn bản báo cáo này. Mục đích của cuộc tham khảo ý kiến công chúng này là để thu thập thông tin hầu đề ra mô hình liên tục để điều hành RPA ở NSW.

Chúng tôi đã tham khảo ý kiến của người khuyết tật, gia đình, người chăm sóc, các cơ sở cung cấp dịch vụ, các tổ chức và những người quan tâm qua nhiều phương thức khác nhau dựa trên trang web Hãy Phát biểu Ý kiến của Quý vị. Những kênh tham khảo ý kiến gồm:

- một cuộc khảo sát trên mạng internet
- các diễn đàn mặt đối mặt
- hội thảo trực tuyến
- đường dây điện thoại đệ nạp ý kiến
- email và thư từ cho các bản đệ nạp.

Tài liệu Thảo luận Tham khảo ý kiến về RPA của Chính phủ NSW (NSW Government RPA Consultation Discussion Paper) đã được phát hành để thông báo và hướng dẫn cách đóng góp vào tiến trình tham khảo ý kiến, dựa trên bốn câu hỏi tổng quát hình thành cơ cấu cho bản báo cáo này:

- Những nguyên tắc nào nên chỉ đạo sự cho phép các cách thức không chế?
- Làm thế nào để người dân tham gia vào việc cho phép các cách thức không chế?
- Trường hợp nào cần có sự cho phép các cách thức không chế?
- Ai nên đưa ra quyết định về việc cho phép các cách thức không chế?

Tiến trình tham vấn được thực hiện nhằm tìm ra câu trả lời cho ba quan điểm chính:

- Người khuyết tật (120 câu trả lời)
- Những người quan tâm khác chẳng hạn như thành viên trong gia đình người khuyết tật (57 câu trả lời)
- Các cơ sở cung cấp dịch vụ (155 câu trả lời).

Chúng tôi cũng đã nhận được các bản đề nghị chính thức của 16 tổ chức.

Hầu hết các người trả lời, từ tất cả các quan điểm, đã có những trải nghiệm trực tiếp với việc sử dụng các cách thức không chế hay quy trình RPA. Một số người đóng góp ý kiến cho cuộc tái duyệt này đã bị những trải nghiệm sang chấn tâm lý đối với các cách thức không chế. Một số những trường hợp này được cho phép cách thức không chế thực hiện trong những tình huống có kiểm soát trong khi một số khác không được phép và/hay không có kiểm soát.

Những nguyên tắc nào nên được sử dụng để hướng dẫn việc cho phép cách thức không chế?

Tài liệu Thảo luận Tham khảo ý kiến đề nghị sáu nguyên tắc cho RPA ở NSW như sau:

- Chú trọng vào con người
- Ít hạn chế nhất
- Trong thời gian ngắn nhất
- Giúp giảm thiểu và hủy bỏ cách thức không chế
- Được theo dõi
- Thường xuyên duyệt xét lại.

Các người trả lời cho thấy họ ủng hộ ở mức cao đối với mỗi trong số sáu nguyên tắc này. Việc ‘chú trọng vào con người’ là nguyên tắc được người trả lời ủng hộ thường xuyên nhất, đặc biệt là trong số những người khuyết tật và những người quan tâm khác.

Đề nghị: Chấp nhận sáu nguyên tắc được đề nghị trong tài liệu thảo luận.

Làm thế nào để người dân tham gia vào sự cho phép cách thức không chế?

Các người trả lời nói rằng người khuyết tật nên được cho biết rõ về các cách thức không chế và RPA. Các cơ sở cung cấp dịch vụ có khuynh hướng cho rằng người khuyết tật nên tham gia bằng cách dự những buổi họp của Ban Hội Thẩm RPA, được tham khảo ý kiến đối với các Kế hoạch Hỗ trợ Hành vi (Behaviour Support Plans – BSP), được tham khảo đối với các quyết định và tham gia thông qua người giám hộ hay người bên vực. Quan điểm rộng rãi nhất của những người quan tâm khác là người khuyết tật nên tham gia đến mức giới hạn khả năng của họ, thay vì thông qua người giám hộ hay người bên vực. Trái với những quan điểm này, người khuyết tật thường muốn được tham khảo về những

quyết định thông qua người giám hộ hay người bệnh vực, hay một cách trực tiếp. Trong khi có một số người khuyết tật cho biết họ muốn tham dự vào Ban Hội Thẩm RPA, thế nhưng đây không phải là một chủ đề được chú ý lắm.

Đề nghị: khuyến khích tham gia vào các quyết định RPA bên ngoài các cuộc họp của Ban Hội Thẩm RPA.

Các người trả lời nhấn mạnh vào giá trị của việc trợ giúp người khuyết tật tham gia trực tiếp vào các quyết định RPA bao gồm các thông tin dễ hiểu và thông dịch viên hay các trợ giúp về giao tiếp nếu người khuyết tật cần hay muốn như vậy. Nhiều người khuyết tật đã bày tỏ mong muốn được người bệnh vực độc lập trợ giúp thay vì gia đình hay người giám hộ của họ, và đối với việc xây dựng khả năng liên quan chuyên đưa ra quyết định.

Các người trả lời cũng nói rằng việc người khuyết tật tham gia trực tiếp vào các quyết định RPA hiếm xảy ra; tuy nhiên, một phần lớn các người trả lời cho biết đã có trải nghiệm này ít nhất một lần. Các cơ sở cung cấp dịch vụ nhiều khả năng nói rằng việc tham gia trực tiếp của người khuyết tật đối với các quyết định RPA là một trải nghiệm tốt, mặc dù một số đáng kể cũng báo cáo những trải nghiệm không tốt của người khuyết tật tham gia vào việc quyết định RPA. Hầu hết những người quan tâm khác cũng cho biết trải nghiệm của họ đối với việc trực tiếp tham gia vào các quyết định RPA là tốt. Tuy nhiên người khuyết tật đều đồng loạt cho biết các trải nghiệm của họ là không tốt, thông thường bởi vì họ cảm thấy đã không được lắng nghe, hay cảm thấy quy trình này khó khăn về mặt cảm xúc.

Đề nghị: Thay đổi để cải thiện trải nghiệm RPA cho người khuyết tật.

Đã có sự ủng hộ mạnh mẽ cho gia đình và người chăm sóc được tham khảo ý kiến, được can dự vào quyết định về RPA bởi vì mối quan hệ mật thiết của họ với, và chăm sóc và quan tâm cho quyền lợi của, người khuyết tật. Một số người trả lời, đặc biệt là người khuyết tật, đã nói rằng người khuyết tật nên có thể hạn chế thẩm quyền của gia đình và người chăm sóc trong vai trò này. Đã có sự khao khát mạnh mẽ cho gia đình và người chăm sóc sử dụng được các dịch vụ xây dựng năng lực, thông tin và tiện ích về quyết định RPA. Một số cơ sở cung cấp dịch vụ tỏ ra quan tâm về gánh nặng công việc cung cấp trợ giúp này và muốn những hướng dẫn tổng quát thích hợp và các tiện ích được cung cấp cho các gia đình và người chăm sóc.

Đề nghị: Gia tăng sự có sẵn các thông tin về RPA cho gia đình và người chăm sóc.

Đã có sự hỗ trợ mạnh mẽ cho sự ưng thuận tiếp tục là điều bắt buộc của RPA ở NSW và để cho người khuyết tật được ưng thuận trực tiếp trường hợp họ có khả năng làm chuyện này. Hầu hết người trả lời nói rằng họ chấp nhận để người giám hộ thay thế người khuyết tật quyết định trong trường hợp người khuyết tật không đủ khả năng tự quyết định. Nhiều cơ sở cung cấp dịch vụ cũng nêu ra những thử thách hoạt động liên quan đến việc điều hành sự ưng thuận đặc biệt khi làm việc với những người đề ra quyết định của các cơ chế.

Đề nghị: tiếp tục yêu cầu có sự ưng thuận như là điều kiện của RPA ở NSW.

Đã có sự mong muốn mạnh mẽ đối với việc xây dựng thêm năng lực và các thông tin để hiểu xoay quanh chuyện ưng thuận cho RPA. Các cơ sở cung cấp dịch vụ muốn có những khung và hướng dẫn rõ ràng hơn cũng như các vai trò và trách nhiệm để nhận được sự ưng thuận. Người khuyết tật muốn có được những trợ giúp từ người bên vực độc lập, và, ở một mức độ thấp hơn, người giám hộ và gia đình, cũng như những trợ giúp để giao tiếp bày tỏ những ước muốn của họ. Người khuyết tật cũng muốn có đủ thời gian để cân nhắc những thông tin trước khi cần phải đưa ra quyết định về sự ưng thuận.

Đề nghị: gia tăng sự có sẵn các thông tin về ưng thuận đối với RPA.**Đề nghị: Liên lạc với NDIA để cải thiện việc có được trợ giúp về giao tiếp và xây dựng năng lực về việc đề ra quyết định.**

Người khuyết tật và những người quan tâm khác đã tham gia vào cuộc thảo luận về sự ưng thuận thường sẽ báo cáo chuyện này như một trải nghiệm tốt hơn là những người tham gia vào quyết định RPA nói chung. Điều này lại không đúng đối với các cơ sở cung cấp dịch vụ, là những nơi báo cáo về các trải nghiệm tốt và xấu đối với việc ưng thuận cũng xấp xỉ ngang nhau. Người với các trải nghiệm tốt thường có khuynh hướng chú trọng vào các cơ hội được lắng nghe và có được những cố vấn chuyên môn. Các cơ sở cung cấp dịch vụ đã có những trải nghiệm không tốt thường có khuynh hướng chú trọng vào sự chậm chạp của quy trình, nguy cơ xoay quanh chuyện từ khước hay rút lại sự ưng thuận và những thử thách khi làm việc với những người đề ra quyết định thuộc các cơ chế. Người khuyết tật và những người quan tâm khác có các trải nghiệm không tốt thường có khuynh hướng báo cáo cảm thấy bị tước mất quyền hạn hay không được lắng nghe. Một số người khuyết tật nói rằng họ đã đồng ý với việc sử dụng các cách thức không chế không cảm thấy sự ưng thuận của họ đã được thông báo đầy đủ hay tự nguyện.

Đề nghị: xác minh là sự ưng thuận phải được hiểu rõ và tự nguyện và liên kết yêu cầu này với các nguyên tắc của RPA trong văn bản giải thích.**Ở những nơi chốn nào cần có sự cho phép các cách thức không chế?**

Tài liệu Thảo luận Tham khảo Ý kiến đưa ra ý tưởng rằng người khuyết tật có thể cần những trợ giúp về hành vi trong nhiều tình huống hay nơi chốn khác nhau như ở nhà, nơi làm việc, trường học, bệnh viện, ở bên ngoài và khi nhận các trợ giúp từ cơ sở cung cấp Chương trình Bảo hiểm Người Khuyết tật Toàn quốc (National Disability Insurance Scheme – NDIS). Các cách thức không chế có thể được sử dụng trong bất kỳ các tình huống này, thế nhưng chỉ có một vài trường hợp cần sự cho phép theo Chính sách RPA tạm thời của NSW.

Đã có sự hỗ trợ mạnh mẽ, từ tất cả mọi quan điểm, mở rộng phạm vi của việc điều hành RPA ở NSW bên ngoài các cơ sở cung cấp dịch vụ NDIS cung cấp các dịch vụ cho người tham gia NDIS. Hầu hết người trả lời đều nói rằng các cách thức không chế nên được cho phép trước khi có thể sử dụng chúng trong tất cả các tình huống.

Đề nghị: Mở rộng phạm vi các tình huống cần có RPA.

Hầu hết các người trả lời đều nói rằng họ muốn các nguyên tắc được phù hợp đối với tất cả các tình huống khi mà các cách thức không chế được, hay có thể được sử dụng để trợ giúp cho người khuyết tật. Một số người trả lời rằng việc hài hoà các nguyên tắc là cách thức ít phiền hà và xáo trộn hơn, cải thiện tính nhất quán và bảo vệ, mà không cần phải áp dụng cùng một quy trình RPA đối với tất cả mọi tình huống. Các cơ sở cung cấp dịch vụ và những người quan tâm khác rất mong muốn áp dụng quy trình RPA nhất quán đối với nhiều tình huống hơn nữa, thế nhưng cũng có nhiều người khuyết tật muốn các quy trình đồng nhất chỉ được sử dụng trong các tình huống dịch vụ tại cơ sở/chuyên môn, bao gồm các dịch vụ y tế và sức khoẻ tâm thần, và các tình huống công lý.

Đề nghị: Hài hoà các nguyên tắc RPA đối với các tình huống tại cơ sở/chuyên môn

Hầu hết các người trả lời nói rằng họ đã trải qua các cách thức không chế được sử dụng hay cho phép đối với người khuyết tật trong nhiều tình huống và điều này không mang lại kết quả tốt theo hệ thống hiện hành. Vấn đề thông thường nhất được nêu lên là phương pháp không đồng nhất, giao tiếp kém và sự hợp tác bị giới hạn.

Mặc dù nêu lên các quan ngại về sự thiếu nhất quán và giao tiếp kém trong tất cả các tình huống, thế nhưng nhiều người trả lời, đặc biệt là trong số những người khuyết tật, nói rằng họ không muốn một sự cho phép duy nhất được áp dụng cho tất cả mọi tình huống. Một số người khuyết tật nói rằng nhiều các kế hoạch có mục tiêu sẽ đáp ứng tốt hơn cho nhu cầu của họ hay họ quan tâm rằng một sự cho phép duy nhất có thể làm gia tăng nguy cơ do bởi một quyết định không đúng. Các cơ sở cung cấp dịch vụ đã nêu lên một số quan ngại về cách thức việc cho phép đối với tất cả các tình huống có thể hiệu quả như thế nào trong thực hành, đặc biệt khi tính đến tình trạng hạn chế nguồn lực và những thử thách hoạt động. Tuy nhiên nhiều người trả lời đã cho rằng việc cho phép đối với tất cả các tình huống sẽ cải thiện sự hợp tác và kết quả cho người khuyết tật.

Đề nghị: Liên lạc với Chính phủ Úc để khuyến khích sự hợp tác xoay quanh sự trợ giúp về hành vi.

Đã có sự mong muốn mãnh liệt cải thiện tính nhất quán của khung RPA dựa trên quyền hạn. Nhu cầu xây dựng năng lực, khung pháp lý chung và sự chia sẻ/hợp tác thông tin là những chủ đề quan trọng đối với tất cả ba quan điểm. Đã có ít các cơ sở cung cấp dịch vụ nhấn mạnh đến chuyện xây dựng năng lực hơn là những người khuyết tật mà đối với những người này thì đây là chủ đề quan trọng nhất.

Đề nghị: tạo điều kiện nhưng không đòi hỏi, sự cho phép đối với tất cả mọi tình huống.

Ai nên đưa ra quyết định về sự cho phép các cách thức không chế?

Quan điểm giữa người khuyết tật và các cơ sở cung cấp dịch vụ về ai nên đưa ra quyết định cho phép các cách thức không chế có sự khác biệt quan trọng. Các cơ sở cung cấp dịch vụ có khuynh hướng chú trọng vào tầm quan trọng của các ý kiến của chuyên viên, người tham gia chuyên môn, và những cân nhắc quản trị tốt. Người khuyết tật thường có khuynh hướng chú trọng vào mong muốn tin cậy và được người đề ra quyết định hay giúp họ quyết định về cuộc đời của họ đã biết về họ.

Tôi không muốn người nào đó tôi không quen biết và không tin cậy trợ giúp cho tôi

- Người khuyết tật

Trong số những người trả lời, nhiều người ủng hộ mạnh mẽ việc chính phủ NSW tiếp tục điều hành một mô hình chủ yếu dựa trên ban hội thẩm địa phương do các cơ sở cung cấp dịch vụ triệu tập, đưa ra quyết định về RPA. Điều này bao gồm nhiều người trả lời muốn có sự phối hợp giữa các ban hội thẩm trung ương và địa phương để đề ra nhiều loại quyết định trong những hoàn cảnh khác nhau. Trong một mô hình hỗn hợp, các ban hội thẩm trung ương được đề nghị khác nhau để giải quyết các trường hợp phức tạp hơn, cho phép đối với tất cả các tình huống, các vụ việc chuyên môn hay kỹ thuật cao, và các khiếu nại hay tái xét.

Đề nghị: Tiếp tục tạo điều kiện thuận lợi cho các ban hội thẩm địa phương đề ra các quyết định về RPA.

Hầu hết các người trả lời đã cho thấy rằng những người đề ra quyết định nên được sự trợ giúp về hành vi, các kỹ năng lâm sàng và kinh nghiệm. Điều này cho thấy là hầu hết các người trả lời nghĩ về RPA như là phương thức bảo vệ phù hợp hơn với sự quản trị lâm sàng hơn là với khung pháp lý mặc dù một số người trả lời quả có xác định là các kỹ năng về pháp lý/nhân quyền cũng có liên quan. Nhiều cơ sở cung cấp dịch vụ cảm thấy rằng kiến thức về con người/tình huống và sự hiểu biết về hoạt động là những kỹ năng quan trọng và kinh nghiệm cho người đề ra quyết định. Những người khuyết tật cảm thấy sự thông hiểu về văn hoá, kỹ năng về pháp lý/nhân quyền và kinh nghiệm sống là quan trọng.

Nhiều người khuyết tật xem các hỗ trợ về kinh nghiệm cho người đề ra quyết định biết và hiểu được một con người thí dụ như cố vấn từ người khuyết tật và kiến thức của người này có giá trị cao. Các người trả lời khác lại xem các trợ giúp về kỹ thuật cho người đưa ra quyết định, thí dụ như các cố vấn của chuyên viên, huấn luyện liên tục và các điển hình/các trường hợp nghiên cứu có giá trị cao.

Đề nghị: Tiếp tục đòi hỏi các kỹ năng hiện hành tối thiểu và kinh nghiệm của các thành viên trong Ban Hội thẩm RPA.

Các cơ sở cung cấp dịch vụ và những người quan tâm khác kiện toàn các điều kiện hiện hành để sử dụng vào các cách thức không chế được cho phép: một BSP được dựa trên thẩm định hành vi chức năng; ưng thuận khi đã hiểu rõ và sự cho phép của một Ban Hội thẩm RPA. Một số người khuyết tật muốn đưa thêm vào yêu cầu về bằng chứng đối với những nguy cơ hiện tại do những quan ngại về hạnh kiểm và các biện pháp thay thế ít hạn chế được xem như là điều kiện để cho phép.

Đề nghị: Tiếp tục yêu cầu các điều kiện hiện hành cho RPA.

Đại đa số đã ủng hộ việc giới thiệu quy trình chính thức để kháng cáo các quyết định RPA ở NSW. Những người khuyết tật nói rằng họ muốn các quyết định được tái xét vừa như theo yêu cầu và vừa theo định kỳ.

Đề nghị: giới thiệu quy trình chính thức để kháng cáo các quyết định RPA ở NSW.

Đề nghị: tạo điều kiện thuận lợi cho người khuyết tật, hay người giám hộ của họ, kháng cáo để xin tái xét chính thức một quyết định RPA.

Đã có một sự mong muốn nhất quán để ban hội thẩm trung ương độc lập và các chuyên viên độc lập xem xét việc tái xét hay kháng cáo. Tuy nhiên nhiều người khuyết tật đã nói đến chuyện bao gồm cả người đưa ra các quyết định mới, nhưng không nhất thiết thông qua ban hội thẩm trung ương. Một số cơ sở cung cấp dịch vụ nêu lên các quan ngại về những hệ lụy đối với khối lượng công việc nặng nề của quy trình tái xét và đề nghị bảo đảm là những nỗ lực đầu tư vào các trường hợp kháng cáo phải được nhắm đúng mục tiêu.

Đề nghị: thiết lập ban hội thẩm trung ương độc lập để cứu xét các kháng cáo.

Hầu hết những người trả lời, đặc biệt là các cơ sở cung cấp dịch vụ muốn có sự giám sát từ bên ngoài đối với quy trình và các quyết định. Điều này bao gồm sự tái duyệt quy trình và kiểm tra từ bên ngoài cũng như sự giám sát thường lệ thí dụ như bởi các Chuyên viên Độc lập do NSW Department of Communities and Justice (DCJ) (Bộ Cộng đồng và Công lý NSW) tài trợ để tham gia Ban Hội thẩm RPA.

Đề nghị: Duy trì cơ chế theo dõi hiện hành.

Đề nghị: Liên lạc với Chính phủ Úc để căn chỉnh các quyền hạn thực thi.

Những người trả lời cho thấy ước muốn được xây dựng năng lực và các phương pháp hỗ trợ để cải thiện việc đề ra quyết định RPA, với khả năng đối với Ban Hội Thẩm RPA hay thành viên của Ban Hội Thẩm RPA bị loại bỏ hay đình chỉ. Nhiều cơ sở cung cấp dịch vụ muốn chỉnh đốn hay kết hợp các quyền hạn thực thi với những người trong NDIS Quality and Safeguards Commission (Ủy hội Đặc trách Chất lượng và Bảo vệ NDIS).

Những người trả lời ưa thích có phương thức điều hành kết hợp nền tảng của luật lệ để định nghĩa các nguyên tắc và quyền hạn thực thi với khung chính sách tạo ra được sự linh động. Tính linh động được xem là điều mong muốn để đối phó với những biến thể ở địa phương, và phạm vi điều chỉnh như sự chín chắn toàn diện của NDIS, gia tăng khả năng trong số những người đề ra quyết định, và nhiều tình huống hài hoà các nguyên tắc và công việc thông qua những cân nhắc thực hiện.

Đề nghị: Xem xét các luật lệ nhẹ nhàng, được hỗ trợ bởi sách lược của NSW và/hay khung chính sách.